

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r. la. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Mace-
da, Joan M. Oleague.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Alex Mi-
lian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Redacció de Perpinyà: Sebastià Girard.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canis, Albert Clo-
sas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fàbia Estapé,
Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel
S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F.
Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon,
Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Ca-
talunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
quès (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Toni Solanelles
(Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS
d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau
Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello,
Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc
Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, An-
toni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Cli-
ment, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Cor-
bera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Ma-
nuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Ja-
kupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llavi, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís
Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ri-
card Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de
Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Se-
bastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni
Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip
Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo
Trigo, Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissa Velert,
Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: EL TEMPS.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*docu-
mentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Bar-
celona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Un noi de catorze anys de Lloret de Mar ha hagut de presentar-se a l'Audiència Nacional i declarar durant dos dies com a presumpte terrorista per haver enviat un correu electrònic en què demanava l'etiquetatge en català. Aquesta absurda compareixença és la culminació d'un seguit de despropòsits que l'Audiència Nacional ha encadenat sense sentit. El jove de Lloret va enviar correus electrònics a tres empreses perquè feren cas de la llei de política lingüística i etiquetaren en català els productes que comercialitzen. Els missatges contenien l'amenaça d'un enviament massiu de missatges de l'Exèrcit del Fènix —una referència literària a Harry Potter— que bloquejaria el correu de les esmentades empreses. La cadena de supermercats Dia va presentar una denúncia que encara no ha retirat i ha portat el nen fins a l'Audiència Nacional. Abans d'això, vint policies de la brigada antiterrorista van entrar a sa casa, van requisar el seu ordinador i el del seu germà i, evidentment, van espantar la família.

La saturació del correu electrònic d'una empresa amb missatges que reclamen el compliment de la llei no pot ser delictiu i encara menys pot considerar-se un acte terrorista. Però és que, en aquest cas, ni tan sols es va produir aquest bombardeig de missatges. Per tant, el fet inicial que ha portat aquest nen —als catorze anys està protegit per la llei del menor— a declarar a l'Audiència Nacional no és cap motiu. Aquest tribunal ha demostrat una mala fe, una arrogància i un menyspreu per les lleis que fa ferdat. I una falta de seny inexplicable.

El fet que es tracte d'un adolescent no és un detall. El jove implicat en aquest afer se l'ha lliurat al circ dels mitjans de comunicació sense cap protecció. Els mateixos mitjans acostumen a protegir tots els menors, siguen presumptes culpables d'assassinat o víctimes d'abusos sexuals —o això diu el codi deontològic—, però en aquest cas s'ha obviat aquesta regla i la majoria de mitjans n'han tret imatges.

L'actuació de l'Audiència Nacional, si tenim en compte aquest fet, pot ser qualificada d'irresponsable. Si vol ser una "lliçó" per al jove, és tan desproporcionada com un maltractament. Si vol ser una acció "exemplar" contra els internautes que bombardegen amb missatges, pot ser, fins i tot, contraproductiu. La declaració del jove ha coincidit amb la notícia de la mort de Roger, un jove *okupa* que va ser apunyalat per un feixista el 15 d'agost en el barri barceloní de Gràcia. Després d'una llarga agonia, el jove ha mort pels danys que li van provocar les ferides. Els seus companys asseguruen que el cap rapat neonazi que el va agredir va ser alliberat a mitjan setembre i continua en llibertat. La comparació d'aquests dos casos i el tractament judicial que han tingut condueix a la inquietant conclusió que els adolescents independentistes pacífics són considerats un grup terrorista, mentre que els feixistes adults, organitzats i violents no representen cap amenaça per als ciutadans i la democràcia. Algú podria argumentar que són anècdotes sense més transcendència i poc representatives del funcionament del sistema. Però, si fóra així, l'Audiència Nacional hauria intentat fer marxa enrere, i no s'haguera acamissat, com ho ha fet, amb el jove de Lloret.

Als nostres lectors

El Govern espanyol ja ha fet la seva proposta als altres membres de la UE sobre com vol que es tracti el català a la Unió. L'oficialitat no és plena, sinó de segona divisió (i en solitari amb bascos i gallecs!), i la unitat queda dissimulada en una frase de tres línies quan racionalment es podria dir en un mot. Ara encara caldrà veure si això s'aprova, i si s'aprova sencer o retallat. I encara si tot s'acaba ací o la intenció d'entrar al tractat constitucional no s'abandona.

Una vegada més queda clar que el que per a qualsevol estat fóra "d'interès vital", en l'espanyol (per molt plurinacional que es vulgui mostrar) no ho és ni sembla que ho hagi de ser. I després hi haurà qui s'estranyarà que el "sí" al Tractat Constitucional no creixi als Països Catalans.

Oriol Cortacans

AUDIÈNCIA IRRESPONSABLE